

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz

Poznań, 29.10.2021 roku

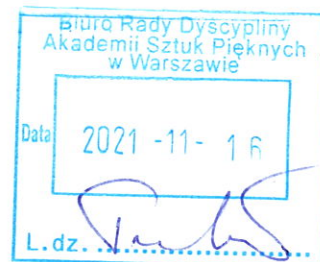
Uniwersytet Artystyczny

im. Magdaleny Abakanowicz

w Poznaniu

dziedzina: sztuki plastyczne

i konserwacja dzieł sztuki

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pana **mgra Martina IMRICHA**

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki
– dyscyplinie – sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
wszczętym przez Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie

Podstawowe dane o doktorancie

Pan mgr Martin Imrich urodził się w 1986 roku na Słowacji.

Studiował na Wydziale Malarstwa w Akademia Umeni w Bańskiej Bystrzycy, a następnie w latach 2007 – 2010 na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom nagrodzony wyróżnieniem rektorskim zrealizował pod opieką Pana prof. Krzysztofa Wachowiaka w 2012 roku. Praca dyplomowa – wielkoformatowe obrazy olejne prezentowane były na wystawie Najlepsze Dyplomy ASP w Warszawie *Coming Out*.

Za swoją twórczość Pan Martin Imrich otrzymał nagrody i wyróżnienia, jest m.in. laureatem Nagrody im. Profesora Józefa Szajny, ufundowanej przez Fundusz Popierania Twórczości przy Stowarzyszeniu Autorów ZAIKS, Nagrody Ewy Tomaszewskiej Posłanki do Parlamentu Europejskiego, a także został stypendystą GLO'ART w Belgii.

Od 2018 roku jest On instruktorem w Ośrodku Kultury Arsus w Warszawie.

Edukacja oraz szkolenia, które odbył Pan Martin Imrich są następujące:

- 2020 – Studium Prawa Europejskiego, „Menadżer kultury”;
- 2019 – GLO'ART – Globalne Centrum Sztuki w Belgii – rezydencja;
- 2017 – GLO'ART – Globalne Centrum Sztuki w Belgii – rezydencja;
- 2012-2016 – Studia doktoranckie, ASP Warszawa, Wydział Grafiki;
- 2014 – ukończenie Studium Pedagogicznego na ASP w Warszawie;
- 2013-2014 – GLO'ART – Globalne Centrum Sztuki w Belgii – rezydencja;
- 2009-2010 – ASP w Warszawie – stypendium ERASMUS;
- 2007-2010 – Akademia Sztuk Pięknych w Bańskiej Bystrzycy, Wydział Malarstwa, Atelier Klasycznego Malarstwa u prof. Ludovita Hološki;
- 2002-2006 – Średnia Szkoła Zawodowa w Poprad – Velká, mechanik elektroniczny, specjalność: elektryk samochodowy.

Wykaz posiadanych przez Niego nagród i wyróżnień – oprócz już wyżej wymienionych – jest spory, i składają się na niego:

- 2019 – Laureat GLO'ART, Belgia;
- 2018 – Grand Fundacja Tomasz Gałka Perspektywy;
- 2017 – Finalista Malba VUB, Słowacja;

- 2016 – Finalista Malba VUB, Słowacja;
- 2015/16 – Stypendium dla najlepszych doktorantów;
- 2014/15 – Stypendium dla najlepszych doktorantów;
- 2013/14 – Stypendium dla najlepszych doktorantów;

Ocena pracy doktorskiej

Jak widać z powyższego opisu, Pan mgr Martin Imrich posiada już naprawdę znaczące osiągnięcia w obszarze malarstwa oraz szeroko rozumianej aktywności artystycznej. A przecież jeszcze dochodzą do tego w/w wyróżnienia za prace malarskie oraz dynamiczne i twórcze zgłębianie rzeczywistości w różnych krajach Jego pobytu. Ten zacytny tematów biblijnych, których poszukuje do swoich prac – w Jego znaku plastycznym jest bardzo wymowny dziś – w czasach odchodzenia od tradycji chrześcijańskiej. Podejmując tematykę pasyjną w rozprawie doktorskiej, zatytułowanej „Droga krzyżowa oczami Chrystusa”, Pan Martin Imrich wzbudza refleksję nad sobą samym i własnym życiem, ale i przywraca nadzieję i wiarę w to, co jest po drugiej stronie.

„Zacznij od Zmartwychwstania

od pustego grobu

(...)

anioł sam wytłumaczy jak trzeba

choć doktoratu z teologii nie ma

(...)

zaczynij od pustego grobu

od słońca

ewangelie czyta się jak hebrajskie litery

od końca”

Ten wiersz Jana Twardowskiego pt. „Od końca” przypomina mi, że misterium Męki Pańskiej każdy nosi jakby w sobie – bardziej czy mniej. Niezależnie bowiem od wyznania czy wiary, cierpienie jest obecne wszędzie, a te obrazy olejne na płótnie o średnicy 100 cm z „Drogi krzyżowej” doktoranta, zatrzymują w tych małych okrągłych kadrach istotę życia oraz zmartwychwstania. Ten właśnie ostatni obraz

z Jego cyklu z portretami – twarzami współczesnych osób, nadaje sens transmisji dziejów – od odkupienia życia – do ...życia dzisiaj. To totalne osadzenie w pozornej sprzeczności – z jednej strony obrazów z misterium doktorskiego – męki oraz tajemnicy, a z drugiej strony jej owoców – ziaren – obrazów – portretów nam oraz Jemu – autorowi bliskich – tego nowego życia powoduje, że archetyp bytu wciąż się nam przybliża.

Wizerunki widzów w tym okrągłym lustrze – w obrazie autora nabierają cech czasoprzestrzeni i są symbolem światła i nadziei oraz głęboko humanistycznym przekazem. Przekazem doktoranta, który ukazuje w tym ostatnim obrazie – jak w wierszu „Od końca” – drogę, na której łacińska cywilizacja oparła swój rozwój. Przedostatni – biały obraz, zatytułowany „Złożenie do grobu” – jakby pusty, do wypełnienia – nadaje szczególnego znaczenia dotyczącego naszej drogi. Staje się on przekazem, aby wobec lęku o przyszłość zwyciężyło pragnienie życia. Tego wszystkiego, co targa człowieka od wewnątrz – w niemiłym uczuciu – gdy coś go przerasta, ale i wciąga zarazem w świat absolutu, aby manifestować niezłomność i radość płynącą z tej pasyjnej, głębokiej wiary. I tych wszystkich liczonych w milionach postaci, które niosą tę świadomość poprzez stulecia, tworząc kulturę łacińską. Aby z tej Golgoty, Drogi krzyżowej oczy Chrystusa dzieliły radość z powstałych owoców i łask życia oraz losu własnego ziarna, w relacji do tygla dziejów i przestrzeni. Pragnień nieśmiertelności. Widzenia życia pełnego bliskich sercu tych co byli i są, z pokorą wobec świata natury, ale i odwagą niesienia dzieła – odkupienia Jezusa. Dzieła tworzącego mnie – nas, które możemy współtworzyć ciągle widząc sens w mgłach egzystencji. Również tej dzisiejszej, mocno zakłóconej i rozwibrowanej w polityczno-społecznych manifestacjach i poglądach, przybierającej często postać groteski czy absurdu.

Zestaw prac – dzieło Pana dra Martina Imricha, rozpięte pomiędzy tradycją a współczesnym myśleniem o malarstwie – i jego zapisem w kodzie plastycznym, bardzo dobrze niesie w sobie przekaz i treści. Doktorant potrafi w twórczy sposób dokonać przemiany wartości płynących z okrutnego Misterium w symboliczną, ale pełną siły pustkę, przestrzeń, mgłę oraz lazur w filozoficznym wymiarze. Z dzisiejszą całą nawarstwianą przez różne zdarzenia konotacją świadomości. Od światła dnia –

bieli, do czerni – nocy. Od ducha życia i nadziei do braku ciała i grozy istnienia. Od niewiedzy, do świadomości. Od czystości, do brudu. Od pustki, do pełni. Od początku pierwszych narodzin – praobrazu – do wszystkich stworzonych istot. Tego całego bogactwa – warstw kolejnych cywilizacji. I tych wszystkich – mimo wszystko ocalałych biblijnych obrazów w czasie – w niedomknięciu przeszłości i nieotwarceniu przyszłości – Ducha Wszechświata.

Konkluzja

Pan mgr Martin Imrich prezentuje w doktorskiej pracy artystycznej i teoretycznej bardzo spójny przekaz. Daje mi on panoramę stanu myślenia i siły wyborów autora. Jego cały dorobek, który zaprezentowałem na początku recenzji, jest już naprawdę spory i bardzo dobrze rokuje na przyszłość. Jego nagromadzone doświadczenia z obszarów twórczych, pedagogicznych i organizacyjnych to moje przekonanie uzasadniają. Twórcze myślenie i dążenie do celu objawia się u Niego pasją poznania, przez którą dociera On do rejonów swojej – naszej podświadomości.

Dlatego z całym przekonaniem stwierdzam, że Pan mgr Martin Imrich zasługuje na przyznanie Jemu stopnia doktora.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz